

er den historiske Erfaring overalt i de forskellige Lande, at saa formaar den kun lidt. Skolen skal have Støtte fra forskellig Side, og jo mere den kan staa i Samarbejde med alle de gode, opdragende Faktorer i vort Folk, des mere formaar den, og des bedre vil den kunne løse sin Opgave.

Der er i Lovforslaget ikke vist Spor af Hensyn til Kirken; det Hensyn har man ganske strøget. Jeg vil straks paa Forhaand sige, at jeg finder, det er forkert. I vore Dage blæser man til Samling i Opdragelses-spørgsmaalet fra mange Sider, og jeg tror, det er godt; men man kan da ikke slippe udenom den Kendsgerning, at den danske Folkekirke har haft den største Betydning for vor Folkeopdragelse, og derfor mener jeg, det er forkert, at man uden videre stryger Forbindelsen mellem Skolen og Kirken. Lærerne uddannes i Virkeligheden ogsaa paa Seminarierne til at tage en Gerning op i Kirken, og vi ønsker derfor ikke paa noget Punkt at være med til en Løsning af Forholdet mellem Kirken og Lærerskolen. Det fremgaar ogsaa klart af vor Stilling i Kommissionen, der finder sit Udtryk i en Tilføjeelse til § 11 i Kommissionsforslaget. Vi foreslaar dér et nyt Stykke 3, som klart udtrykker vore Tanker i den Henseende; det er ikke omfattende, men det er et Udtryk for, at vi ønsker, at der skal være i alt Fald en svag Forbindelse mellem Kirken og Skolen eller Seminarierne. Saa længe den evangelisk-lutherske Kirke oprettholdes som Folkekirke, mener vi, at det er naturligt, at ogsaa Stiftets Biskop kan føre Tilsyn med Lærerskolens Kristendomsundervisning.

Naar jeg har anført disse enkelte indledende Bemærkninger, vil jeg i øvrigt sige, at i al Almindelighed kan vi fra konservativ Side give vor Tilslutning til den 4-aarige Seminarieuddannelse. Dette fremgaar allerede af Kommissionsbetænkningen. Vi mener, at det kan have sin Betydning, at der gives en mere fyldig Uddannelse i Praktik, og jeg mener ogsaa, at Kravet om noget Kendskab til fremmede Sprog er fuldt berettiget fra Lærernes Side. Der er i vore Dage langt stærkere Forbindelse mellem Nationerne, end der var for blot en Menneskealder tilbage, og denne Omstændighed kan man ikke ganske se bort fra, naar man staar overfor Spørgsmaalet om en Ændring i Læreruddannelsen. Noget Kendskab til fremmede Sprog vil give Lærerne et vist Kulturpræg og aabne større Udsyn for dem.

Jeg maa maaske her indskyde den Bemærkning, at jeg har selv læst en lille

Smule Sprog — det er ikke saa meget, at det er noget at prale af, men jeg maa sige, at det har alligevel været en Berigelse for mig. Jeg forstaar derfor saa godt, at de unge Seminarister, som kommer ud fra Seminarierne, føler det som et Savn, at de ikke har faaet det allermindste Kendskab til Sprog. Derfor har jeg baade indenfor mit Parti og i Skolekommissionen været med til at arbejde for, at man skulde imødekomme dette Krav om Sprogundervisning. Jeg tror ikke, man kan se bort fra, at enhver Handelskommis og mangfoldige indenfor de forskellige Tjenestemandsstillinger har Kendskab til fremmede Sprog. Det vil efter min Mening have stor Betydning for Lærerne, om ogsaa de faar nogen Sprogundervisning; det vil højne deres Niveau noget ude i Befolkningen. Men selv om jeg er klar over, at man muligvis kan foretage visse Ændringer i Undervisningen, og jeg ogsaa godt kunde tænke mig, at man kunde indskrænke Kravene i enkelte Fag, saa tror jeg dog ikke, det kan blive saa meget, at der bliver Tid til at give Seminarieeleverne saadanne sproglige Kundskaber, som kan være til nogen virkelig Nytte for dem, i en 3-aarig Uddannelsesetid. Derfor er det nødvendigt, at man gaar over til en 4-aarig Uddannelse, naar man vil fastholde, at Eleverne ogsaa skal have nogle Sprogkundskaber.

Med Hensyn til Optagelsesprøven er jeg paa det nærmeste enig med det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard. Jeg vil ogsaa gerne være med til at værne om, at Eleverne ude fra Landbohjemmene kunde komme ind paa Seminarierne. Jeg tror, at Lærerstanden og Skolerne har været godt tjent dermed, og jeg tror derfor ikke, man skal stille Krav om Sprogkundskaber ved Optagelsesprøven. Man vil sikkert kunne naa de nødvendige Færdigheder gennem en 4-aarig Uddannelse. Naar man ellers har den Modenhed og de Færdigheder i de elementære Fag, som der stilles Krav om, saa vil det være muligt for Elever ude fra det jævne Land at rykke ind paa Seminarierne uden at skulle være henvist til først at søge en Realskole eller andre Skoleformer, som i Regelen kun findes i Byerne.

Det har den allerstørste Betydning, at man kan faa de rette Kræfter ind i Skolens Tjeneste. Derfor maa der ogsaa være nogenlunde bekvem Adgang for unge Mennesker fra de Hjem, som har sendt maaske de allerbedste Kræfter til Seminarierne og derigennem har bidraget saa meget til, at vi har en dygtig Lærerstand her i Danmark. Jeg kan derfor ikke være enig med Forslaget,